

zakurrak ura galdu
 zezan egin zuben,
 bere buruba sartu
 murgillian urtan,
 eta nola chimuba
 etzeiken egon an,
 libratu rik zakurra
 chimubaren gandik
 itota urak zuben
 au eraman andik.

. . . . .
 Emen ikusten dira
 chimubaren lanak,
 zer bidetan paratu
 zituben lagunak;
 gaitzik nai ez dubenak
 beretzat ekarri,
 ez belarririk lagun
 gaiztoari jarri.

TRIKUBA ETA UR-ATEAK.

Trikuba zijoala
 aldaparan gora,
 amildurik, bueltaka
 joan zan erriora;
 eta ito ez ito
 zebilela urtan,
 portunaz ur-ate bat
 gertaturik bertan,
 onek lagun egiñik
 alzuben guziya,
 triku on ari zion
 salbatu biziya.
 Geroz beste batean
 triku ura bera,
 jankai billa aldapan
 jachirikan beera,
 bazterka zan denboran
 iya ureratu,

zuben pisti chikien
 negar otsa aitu;
 eta arrimaturik
 ikustera zer zan,
 billatu zuben ate-
 kume pilla bertan,
 zeñen gaiñoak oso
 chikiyak baitziran,
 eta jaberik gabe
 arkitutzen ziran;
 ollo berak berotzen
 gañean egona,
 zan nonbait zerbait izuz
 andik itzul joana:
 eta oroimendurik
 ume aien amaz,
 ark urtan beragatik
 egin zuben lanaz,

eta nairikan esker
 on bat erakutsi,
 esan zuben: «oek nik
 ez nitzake utzi:
 nik ditut berotuko,
 nik ditut aziko,
 ni naiz beren zalanzan
 aurrera biziko»;
 eta on naian joanik
 beraren gañera,
 ollo orde estalkai
 gelditu zan bera;
 bañan ¡o! bero paltan

iya ilziranak,
 aranzatriskatubak
 izan ziran denak.

. . . . .

On egitea on da
 ezer eta bada,
 beti egin bedi on
 inola albada;
 bañan jakin bear da
 egiterako on
 egin bide ark gaitzik
 ekarri leikion.

RAMON ARTOLA.

